

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2.

Til § 208 a

Bestemmelsen indeholder en række formkrav til anmeldelsen af fordringer.

Bestemmelsens *stk. 1* fastslår, at anmeldelser af ordens- og bevismæssige grunde skal være skriftlige. En anmeldelse vil dog inden for fristen kunne fremsættes mundtligt ved et møde i skifteretten eller ved et møde hos skifterettens medhjælper, idet det forudsættes, at anmeldelsen i disse tilfælde tilføres gældssanerings-sagens akter. For at skabe størst mulig klarhed over den anmeldte fordring foreslås det endvidere, at anmeldelsen skal indeholde en opgørelse af kreditors tilgodehavende. Gør kreditor endvidere gældende at have krav på renter og omkostninger, skal også dette fremgå af anmeldelsen. Krav på renter for tiden efter indledning af gældssanerings-sag af de fordringer, der er omfattet af kendelsen, bortfalder ved kendelsen om gældssanering, jf. konkurslovens § 200, stk. 1 (som ikke ændres).

Det foreslås, at en anmeldelse også bør indeholde oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt. Oplysning herom giver i de fleste tilfælde skifterettens medhjælper mulighed for umiddelbart at vurdere, om fordringen er forældet, hvilket må antages at lette medhjælperens arbejde med sagen. For at lette skifterettens medhjælperes arbejde med sagens videre behandling foreslås det endvidere, at en anmeldelse bør indeholde oplysning om en postadresse, hvortil senere henvendelser kan sendes. Med henblik på at lette skyldnerens betaling af afdrag efter gældssanerings-kendelsen, foreslås det, at anmeldelsen også bør indeholde oplysning om en konto i et pengeinstitut, hvortil afdragene senere vil kunne betales, jf. *stk. 1, 2. pkt.*

Selv om en anmeldelse ikke måtte indeholde de oplysninger, der er nævnt i *stk. 1, 2. pkt.*, vil anmeldelsen – hvis den i øvrigt lever op til de krav, der stilles til en anmeldelse, jf. ovenfor – indebære, at kravet må anses for anmeldt i gældssanerings-sagen og dermed ikke bliver prækluderet.

Er det ikke muligt inden anmeldelsesfristens udløb at opgøre en fordring endeligt, må der indgives en foreløbig anmeldelse, jf. *stk. 2*.

Ved foreløbig anmeldelse må kreditor skønmæssigt anslå fordringens størrelse, idet dette vil have betydning for tilrettelæggelsen af det forslag til gældens sanering, som skyldneren skal fremkomme med efter konkurslovens § 213 (som ikke ændres). Kreditor er ved proklamafristens udløb bundet af den skønmæssige angivelse af fordringens størrelse. Konstaterer

fordringshaveren således efterfølgende, at fordringen er anmeldt med et for lavt beløb, vil fordringshaveren være afskåret fra at gøre dette yderligere beløb gældende. En meddelelse, hvor det blot forbeholdes, at der kan være en fordring, er ingen foreløbig anmeldelse og medfører derfor præklusion af en eventuel fordring.

Stk. 3 svarer til dødsboskiftelovens § 82, stk. 4.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.5.2.

Til § 208 b

Det foreslås i *stk. 1*, at fordringshavere og andre kreditorer, der ikke anmelder deres fordring rettidigt, mister retten til dækning af fordringen, når gældssanerings-sagen er endelig og afsluttet med kendelse om gældssanering. Sluttes gældssanerings-sagen, uden at skyldneren får en gældssanering, har det således ingen retsvirkning, at en fordringshaver ikke har anmeldt sin fordring rettidigt.

Som udgangspunkt prækluderes alle uanmeldte fordringer uanset disses karakter, og uanset om de er forfaldne. Dog er visse typer af fordringer på grund af deres karakter friholdt fra præklusion, jf. *stk. 2*. Det foreslås, at pantefordringer friholdes fra præklusion, i det omfang pantet strækker til, idet fordringer sikret ved pant alene omfattes af en kendelse om gældssanering, i det omfang pantet ikke strækker til, jf. konkurslovens § 199, stk. 2 (som ikke ændres).

Det er i retspraksis antaget, at et krav i anledning af lån mod lønforskrivning, jf. tjenestemandlovens § 57, må anses for omfattet af konkurslovens § 199, stk. 2, jf. herved Østre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1991, side 49. Det samme gælder for krav i anledning af et beboerindskudslån efter lov om individuel boligstøtte §§ 56-57, jf. Østre Landsrets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, side 353. Om disse fordringer gælder, at de ikke er omfattet af noget offentligt register, og skifterettens medhjælper vil derfor ikke umiddelbart kunne konstatere fordringernes eksistens, medmindre skyldneren oplyser herom. Medhjælperen må derfor undersøge, om der eksisterer sikrede fordringer af denne karakter, hvis de konkrete omstændigheder tyder på det.

Det samme gælder for fordringer sikret ved ejendomsforbehold. Er skyldneren forbruger, har den, der har solgt en genstand med ejendomsforbehold, dog i almindelighed ikke krav på betaling af yderligere beløb, hvis genstanden tages tilbage, jf. kreditaftalelovens § 41, stk. 1, hvorefter en kreditgiver kun har krav på betaling af et overskydende beløb, hvis det solgtes værdi ved tilbagetagelsen er mindre end kreditgive-